

деянието, магьосничеството, всичко това е било противно на народния моралъ, считало се е за грѣхота и е подлежало на обществено и божие наказание. Къмъ горното трѣбва да се прибавятъ и нѣкои други работи, изрично отбелязани отъ народнитѣ умотворения, а именно : немилосърдието, ненакърмяването на бозайничета сирачета отъ жени, които бозаятъ свои чеда, отказването на гостеприемство и пр. Любопитно е, че въпреки религиознитѣ понятия за ненарушимостъта на празничнитѣ днене, народътъ, съ своя здравъ смисълъ, не е признавалъ това за безусловно грѣховно, но стига сърдцето на човѣка да е чисто, та макаръ и да работи въ празниченъ день, тукъ нѣма никакъвъ грѣхъ. И той е отивалъ тъй далечъ въ това отношение, щото и въ народнитѣ си умотворения, кара и духовнитѣ лица да признаятъ правото на неговото мировъззрение, па и самия Господъ да благославя хора, работящи по нужда въ празнични дни.

ЗА ДОБРОТО И ЛОШОТО

Между доброто и лошото, олицетворени въ ангела и дявола, се води постоянна борба около живота на хората. И човѣкъ нерѣдко се поддава на дявола и върши лоши работи. Но има и други явления въ живота на хората, които не сж въ прека зависимостъ отъ волята на ангела и дявола, а на други сили, които действуватъ независимо отъ тѣхъ, тъй да се каже по Божие предопредѣление. Има добра и лоша година, добъръ и лошъ месецъ, добъръ и лошъ день и т. н. Хората не знаятъ коя година ще да е лоша и коя добра, но тѣ отправятъ молитва къмъ Бога да ги напжтва къмъ добро и да ги отвърщава отъ лошо. Месецитѣ обаче се подраздѣлятъ на добри и лоши. Разбира се, че добритѣ сж свѣтлитѣ, топлитѣ и плодоноснитѣ; а лошитѣ сж тъмнитѣ, студенитѣ, въ които и на тъмнитѣ сили се дава по-голямъ просторъ за вилнѣяне. Колкото за днитѣ, тѣ вече изрично се дѣлятъ на добри и лоши. Къмъ добритѣ се причисляватъ сжботата и недѣлята, а къмъ лошитѣ вторникътъ, срѣдата и четвъртъкътъ. Най-лошъ день се счита вторникътъ, въ който день отъ вървачитѣ не се предприема нито пжтуване, нито каква и да е сери-